

Anonymiserad version

Översättning

C-91/24 - 1

Mål C-91/24 (Aucroix)ⁱ

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

6 februari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Belgien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

31 januari 2024

Klagande:

Procureur général de Mons

Motpart:

HL

[utelämnas]

Cour de cassation de Belgique

Dom

Nr P.24.0111.F

PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS (ÅKLAGARMYNDIGHETEN VID APPELLATIONSDOMSTOLEN I MONS), klagande i högsta instans,

mot

[utelämnas] [HL], [utelämnas]

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

person som är föremål för en europeisk arresteringsorder,
motpart i högsta instans

I. FÖRFARANDET VID COUR DE CASSATION (HÖGSTA DOMSTOLEN)

Förevarande mål avser ett överklagande av dom meddelad den 18 januari 2024 av Cour d'appel de Mons (Appellationsdomstolen i Mons), brottmålsavdelningen.

[utlämnas]

[utlämnas] [förfarande].

II. BESLUT AV COUR DE CASSATION

- 1 Motparten, en belgisk medborgare som är bosatt i Belgien, är föremål för en europeisk arresteringsorder utfärdad den 9 mars 2016 av de grekiska myndigheterna med avseende på verkställighet av ett femårigt fängelsestraff.

Genom den överklagade domen ogillas begäran om verkställighet av denna europeiska arresteringsorder i enlighet med artikel 4.5 i lagen av den 19 december 2003 om en europeisk arresteringsorder. I den överklagade domen motiveras avslaget på begäran av psykisk störning hos motparten i kombination med förhållandena under frihetsberövandet i den utfärdande staten, vilka är oförenliga med de garantier som föreskrivs i artiklarna 3 och 5 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det slås i den överklagade domen fast att motparten skulle löpa risk att interneras i ett överbelagt fängelse där han inte kan få lämplig vård med avseende på sitt hälsotillstånd.

- 2 Genom nämnda grund, som vilar på ett åsidosättande av artikel 6.4 i lagen av den 19 december 2003 om en europeisk arresteringsorder, görs gällande att appellationsdomstolen efter att ha avslagit begäran om verkställighet av den europeiska arresteringsordern på grund av förhållandena i fråga om fängelsestraffets verkställighet i den utfärdande staten borde ha fastställt att den fakultativa orsak att inte verkställa en europeisk arresteringsorder som anges i nämnda artikel skulle tillämpas. Klaganden gör härvid gällande att denna lagbestämmelse har till syfte att undvika straffrihet för en person i fråga om vilken begäran om överlämnande har avslagits.

Genom nämnda grund görs också gällande att appellationsdomstolen borde ha begärt förhandsavgörande av EU-domstolen vad avser huruvida en rättslig myndighet i den verkställande staten, om denna konstaterar att det föreligger ett tvingande skäl för att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder på grund av risk för att skada vederbörandes grundläggande rättigheter, ska pröva möjligheten att tillämpa det fakultativa skälet för att inte verkställa en europeisk

arresteringsorder i enlighet med artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder, vilken införlivats i belgisk rätt genom ovannämnda artikel 6.4 i lagen av den 19 december 2003.

- 3 I enlighet med artikel 1.2 i ovannämnda rambeslut ska medlemsstaterna verkställa varje europeisk arresteringsorder i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande samt bestämmelserna i rambeslutet.

I enlighet med artikel 1.3 i rambeslutet påverkar denna skyldighet inte skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen.

I artikel 4.5 i lag av den 19 december 2003, som införlivar rambeslutet i den belgiska rättsordningen, föreskrivs att verkställighet av en europeisk arresteringsorder ska vägras om det föreligger allvarliga skäl att tro att verkställigheten skulle kunna kränka vederbörandes grundläggande rättigheter enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen. Detta skäl till att verkställighet ska vägras är tvingande.

- 4 Det framgår av dom [utelämnas] [av den 17 december 2020, Openbaar Ministerie (Den utfärdande rättsliga myndighetens oavhängighet) (C- 354/20 PPU och C- 412/20 PPU, EU:C:2020:1033)) att syftet med systemet med en europeisk arresteringsorder är att en eftersökt person som befinner sig i ett annat land än där denne misstänks ha begått ett brott inte ska undkomma straff.

Genom dom [utelämnas] [av den 29 juni 2017, Popławski (C- 579/15, EU:C:2017:503)] har Europeiska unionens domstol dessutom slagit fast att den behöriga nationella domstolen är skyldig att, med beaktande av den nationella rätten i dess helhet samt med tillämpning av de tolkningsmetoder som däri erkänns, i möjligaste mån tolka de nationella bestämmelser som är i fråga i det nationella målet mot bakgrund av rambeslutets ordalydelse och syfte. Det betyder i det aktuella fallet att vid en eventuell vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för att få till stånd ett överlämnande av en person som i den utfärdande medlemsstaten har dömts till ett fängelsestraff genom lagakraftvunnen dom är de rättsliga myndigheterna i den verkställande medlemsstaten skyldiga att själva garantera den faktiska verkställigheten av det straff som personen i fråga har dömts till.

Enligt artikel 6.4 i ovannämnda lag, vilken, som det påpekats, införlivar artikel 4.6 i rambeslutet, får verkställighet av en europeisk arresteringsorder vägras bland annat om arresteringsordern har utfärdats för verkställighet av ett straff och om berörd person är belgisk medborgare och uppehåller sig eller är bosatt i Belgien samt om de behöriga belgiska myndigheterna förbinder sig att verkställa straffet i enlighet med belgisk rätt.

- 5 För den händelse att domstolarna i den stat som ska verkställa en europeisk arresteringsorder har fastställt att det vid ett överlämnande av den eftersökta personen till den utfärdande staten föreligger en risk för att denna persons

grundläggande rättigheter kränks, varför de är skyldiga att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder, ställs genom nämnda grund frågan huruvida artikel 4.6 i rambeslutet ska tolkas så, att domstolarna i den verkställande staten åläggs att i enlighet med den bestämmelse genom vilken artikel 4.6 införlivas i nationell rätt, samt för att undvika straffrihet för den eftersökta person som är medborgare i denna stat eller är bosatt där, pröva om det finns skäl att meddela beslut om verkställighet i den verkställande medlemsstaten av det fängelsestraff som ådömts vederbörande i den medlemsstat som utfärdat den europeiska arresteringsordern, det vill säga det straff som den europeiska arresteringsordern avser.

- 6 När en fråga om giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föra frågan vidare till domstolen.

[utelämnas]

MOT DENNA BAKGRUND BESLUTAR

COUR DE CASSATION

att vilandeförklara målet i avvaktan på svar från Europeiska unionens domstol på följande tolkningsfråga:

Ska artikel 4.6 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna tolkas så, att domstolarna i den verkställande staten åläggs att i enlighet med den bestämmelse genom vilken artikel 4.6 införlivas i nationell rätt, och för att undvika straffrihet för den eftersökta person som är medborgare i denna stat eller är bosatt där, pröva om det finns skäl att meddela beslut om verkställighet i den verkställande medlemsstaten av det fängelsestraff som ådömts vederbörande i den medlemsstat som utfärdat den europeiska arresteringsordern, det vill säga det straff som den europeiska arresteringsordern avser, för den händelse att domstolarna i den medlemsstat som ska verkställa en europeisk arresteringsorder har fastställt att det vid ett överlämnande av den eftersökta personen till den utfärdande staten föreligger en risk för att denna persons grundläggande rättigheter kränks i samband med verkställigheten av det i annat land utdömda straffet, varför de är skyldiga att vägra verkställighet av en europeisk arresteringsorder?

[utelämnas]

[utelämnas] [förfarande]